

(כה) גמ' רביעית דם נתתי בבם. הוא הדם הכלול שכלב שממנו משתית הלז וחיי האדם תלויין בו^א, שאם חסר דם הלז מלהיות צו משקל רביעית אי אפשר לאדם לחיות^ב. וי"מ דעיקר יצירת האדם לא פחות מרביעית דם^ג.

(כו) גמ' על עסקי דם הזהרתי אתכם. - שלא לשמש עד שתטהרו צמעין או צור מקוה מים^ד.

(כז) רש"י ד"ה מי שאכל וכו' אם רשעת מעמ. - ויכרך מתגבר עליך, על תוסף על רשעך^ה.

(כח) תוס' ד"ה וסותר וכו' שע"י סתירה יש תיקון בבנין אחרון^ו יותר משלא היה בנין ראשון מעולם שם. - ובאופן זה הוה מלאכה שצריכה לגופה, אבל אם אין תיקון צנין אחרון יותר משלא היה צנין מעולם אין הסתירה מלאכה שצריכה לגופה, לפי שאין לו צורך במלאכה ואינו צריך לעיקר תכליתה, דאם לא הוה צנין ראשון מעולם הוה ניחא ליה טפי, ופטור^ז.

י"מ דאפילו לפי שיטה זו צפירוש 'מלאכה שצריכה לגופה', אם סותר ע"מ לתקן יותר ממה שהיה צחלה, אע"פ שאינו מתקן יותר

וכן הביא הרי"ף: "טלית שאחז זה את האור פושטה וכו'", ואחיה כר"ש דהא מתכוין לכבותו. אלא שיש לתמוה למה לא פסק הלכה צפירוש הלכה כר' שמעון^ח. וי"ל דסמך עצמו על מה שהביא דברי רב אחא ורבינא: "ככל השבח כולה וכו"^ט, ולכן לא הוצרך לפרסם צמקוס אחר שהלכה כר"ש אלא רמזה לחכמים.

(יט) משנה על שלש עבירות. פי' על כל אחת ואחת מהן^י.

(כ) משנה על שאינן זהירות. פי' אם אינן זוהרות^{יא}.

(כא) משנה בנדה בחלה ובחדלקת הנר. המשנה נקט אלו השלשה שהן מלויות צערצ שבת, צנדה: דעונת ת"ח מע"ש לע"ש. צחלה: הכנת פת חמה צע"ש כלחם הפנים^{יב}. וצחלקת הנר: חובת הדלקת הנר צערצ שבת^{יג}.

(כב) משנה ובחדלקת הנר. פי' שאינן זהירות להדליק נרות לכבוד שבת^{יד}.

(כג) גמ' נדה מ"ט^{טו}. יש גורסין סתם: "מאי טעמא", וקאי על כל השלשה עבירות^{טז}.

(כד) גמ' היא קלקלה בחדרי בטנה. פי' צדס נדות הצא מן המקור^{יז}.

יד אהרן

דק"ס אות ב. ובמאורות נראה שגרס: "בשעת לידתן מאי טעמא", ונראה דלפי"ז קושית הגמ' לקמן (לב). "ומ"ש בשעת לידתן קאי על שאין זהירות בחלה והדלקת הנר. פ. רש"י ריבב"ן ועוד. פא. תוס' בסוטה (ה. ד"ה אדם בשם ר"ח) ואבודרהם (שם), וכן פי' רש"י ור' פרחיה. [ועי' רש"י ותוס' נזיר לח. ד"ה ועל כל]. פב. ר' פרחיה. פג. שם בשם י"מ. נראה דר"ל דבארבעים יום אין בו פחות מרביעית דם. ועי' תוספתא אהלות פ"ג ה"ב. פד. ר' יהונתן מלוגיל (בפי' משנה יא) ואבודרהם (שם). פה. שיטה המיוחסת לר"ן. פו. כ"ה בתוס' כת"י. פז. התוס' כאן הולכים בשיטת רש"י (לעיל יב. ד"ה הא ר' יהודה, ועי' מש"כ שם באות כ, ובסוגיין באות טו) בפי' מלאכה שאינה צריכה לגופה. דכל מלאכה שעושה בדבר שברצונו לא תעשה ואין

עא. ז"ל המלחמות (לקמן קכא): "ואמת הדבר שהוא בורח מלפסוק הלכה כמותו בפירוש, ולא ידענו למה, אבל לא ראינו אותו נמנע מלכתוב כל ההלכות האמורות בגמ' לדברי ר"ש וכו', ותנוח נפש ר"ח ז"ל שקיצר לנו את הדרך הזו ופסק הלכה כר"ש בפירוש". עב. עי' מש"כ אצל הערה ג. עג. הגהות נ"ר בר' פרחיה, והשווהו לערכין (טו): "על שבעה דברים וכו'". עד. אבודרהם (מעריב של שבת). ופשוט. עה. עי' סידור יעב"ץ הל' ע"ש אות א. עו. ספר התמיד. עז. תוס' ותוס' הרא"ש לעיל כה: ד"ה הדלקת וספר המנהיג (סי' יז). ועי' עוד בתוס' הרא"ש שם שמפרש דאביי (שם) רצה לומר דנענשות מפני שמאחרין להדליק ובאין לידי חילול שבת. עח. כ"ה גירסת רש"י. עט. רא"ש (הכ"א) שיטה המיוחסת לר"ז ופסקי הרי"ד. ועי'